KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 30.1.2007
COM(2007) 34 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU

o oceni napredka pri izterjavi dodatne dolgovane dajatve proizvajalcev mleka za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, o kateri je Italija poročala Komisiji in Svetu

(na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES)

POROČILO KOMISIJE SVETU

o oceni napredka pri izterjavi dodatne dolgovane dajatve proizvajalcev mleka za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002, o kateri je Italija poročala Komisiji in Svetu

(na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES)

Pričujoče ocenjevalno poročilo je Komisija sestavila na podlagi člena 3 Odločbe Sveta 2003/530/ES z dne 16. julija 2003 o združljivosti pomoči s skupnim trgom, ki jo namerava Republika Italija dodeliti svojim proizvajalcem mleka[1].

Na podlagi člena 1 navedene odločbe pomoč, ki jo Republika Italija dodeli proizvajalcem mleka, v okviru katere Skupnosti sama izplača njihov dolgovani znesek dodatne dajatve na mleko za obdobja od 1995/1996 do 2000/2001 tem proizvajalcem pa omogoči, da dolg na način odloženega plačila odplačajo v teku več let brez obresti, izjemoma velja za združljivo s skupnim trgom pod pogojem, da:

– proizvajalci odplačajo znesek v celoti v enako velikih letnih obrokih in

– da obdobje odplačevanja, ki se začne 1. januarja 2004, ni daljše od 14 let.

Na podlagi člena 2 odločbe mora Italija za namen dodelitve pomoči skupno dodatno dajatev za zadevna obdobja prijaviti Evropskemu kmetijskemu usmerjevalnemu in jamstvenemu skladu (EKUJS) in neporavnani dolg v treh enako velikih letnih obrokih odbiti od izdatkov, ki jih je EKUJS financiral posebej za november 2003, november 2004 in november 2005.

Prijava skupne dodatne dajatve za zadevna obdobja je bila s strani Italije ustrezno poslana v pismu z dne 26. avgusta 2003.

Preostali znesek neporavnanega dolga je bil ustrezno odbit od izdatkov, ki jih je EKUJS financiral za november 2003, 2004 in 2005.

Člen 3 odločbe od pristojnih italijanskih organov zahteva, da vsako leto Svetu in Komisiji poročajo o napredku pri izterjavi dolgovanega zneska proizvajalcev za dodatno dajatev za obdobja 1995/1996 do 2001/2002.

Italijanski organi so na podlagi te določbe Svetu in Komisiji v pismu ministra za kmetijstvo z dne 3. oktobra 2005 predložili poročilo o plačilu obroka za leto 2004. Navedeno poročilo ni vsebovalo dovolj posodobljenih podatkov, na podlagi katerih bi Komisija lahko oblikovala oceno v zvezi z nadzorom in zlasti nadaljnjim spremljanjem primerov, pri katerih rok plačila ni bil upoštevan. Poročilo, v katerem so bili posredovani posodobljeni podatki o obroku za leto 2004 in ki zadeva obrok za leto 2005, je bilo predloženo v pismu ministra za kmetijstvo z dne 5. oktobra 2006.

[1] UL L 184, 23.7.2003, str. 15.

PLAČILO DAJATVE NA NAČIN OBROČNEGA ODPLAČEVANJA

Izmed skupaj 25 000 proizvajalcev, ki dolgujejo dajatev za sedem obdobij iz odločbe Sveta, ki pa so od nacionalnih sodišč v pričakovanju pravnomočne sodbe pridobili odredbe o zaustavitvi plačil, se jih je približno 15 200 odločilo za plačilo v okviru sheme obročnega odplačevanja. Odločitev za plačilo v okviru sheme obročnega odplačevanja je pomenila prekinitev vseh nerešenih sodnih sporov. Poleg tega neplačilo katerega koli izmed letnih obrokov pomeni izključitev iz sheme, kar lahko posledično pripelje do tega, da se proizvajalcem zaseže celoten znesek skupaj z obračunanimi obrestmi.

15 200 udeleženih proizvajalcev je dolgovalo približno 345 milijonov EUR, kar je ena tretjina skupnega neporavnanega zneska dajatve med proizvajalci. Zaradi tega se zdi, da se je za shemo odločilo večje število proizvajalcev, ki so odgovorni za manjše stopnje posameznih presežnih pošiljk. Po drugi strani pa so se proizvajalci z večjimi presežnimi pošiljkami (10 000 proizvajalcev, ki jim je za sedem obdobij zaračunana dolgovana dajatev v višini približno 695 milijonov EUR) odločili za nadaljevanje sodnega postopka na italijanskih sodiščih.

Razčlenitev dolgovanih plačil na 14 letnih obrokov iz Priloge 3 k poročilu italijanskih organov kaže, da se je izmed udeleženih proizvajalcev približno 2 280 odločilo, da svoj neporavnani dolg dajatve odplača v celoti v enem samem obroku, zaradi česar je skupni znesek dolga prvega obroka presegel znesek drugega za približno 3 milijone EUR.

Pravočasno plačilo prvega in drugega obroka je bilo zabeleženo v obsegu 99,6 % oziroma 97,9 % dolgovanega zneska, kar je dejansko znašalo približno 53,5 milijonov EUR. Na podlagi izkušenj pri prvem obroku se lahko pričakuje, da bo dokončni odstotek plačila drugega obroka po opravljenem preverjanju višji od trenutno navedenega.

Medtem ko so te stopnje zagotovo znak splošne vključenosti s strani udeleženih proizvajalcev, ki želijo izpolniti svoje obveznosti, Komisija meni, da je nadaljnje spremljanje primerov, pri katerih plačilo ni bilo evidentirano v določenem roku, glavni pokazatelj stopnje zavzetosti organov za zagotavljanje ustreznega upoštevanja pogojev režima in končno tudi pobiranja celotnega zneska dolgovane dajatve. Relativno nizko število neevidentiranih plačil bi moralo poleg tega prispevati k hitrem koncu nadzorov in, kadar je to primerno, sprožitvi postopkov zasega.

Komisija v tem smislu ni v celoti zadovoljna z navedbo, da rezultati preiskav, ki so jih izvedli pristojni regionalni organi, da bi preverili status plačila prvega obroka, ki je zapadel 31. decembra 2004, še niso bili sporočeni v 32 izmed skupaj 269 primerov. Zdi se, da niso na voljo podatki o točni stopnji zaključka preiskav za namen preverjanja statusa plačila v primerih neporavnanega drugega obroka.

DOLGOVANA DAJATEV ZA OBDOBJA OD 1995/1996 DO 2001/2002, KI NI VKLJUČENA V SHEMO OBROČNEGA ODPLAČEVANJA IN KI SE JO ŠE VEDNO IZPODBIJA NA ITALIJANSKIH SODIŠČIH

Navedena je relativno nizka stopnja koriščenja možnosti obročnega odplačevanja glede na znesek vpisane dajatve. To pomeni, da je ovira, ki jo za takojšnje pobiranje predstavljajo odredbe o zaustavitvi plačila, ki so jih v pričakovanju pravnomočne sodbe izdala italijanska sodišča, še vedno ostala za približno 10 000 proizvajalcev, ki jim je zaračunana dajatev v višini 695 milijonov EUR in ki so se odločili za nadaljevanje sodnega postopka.

Ker so proizvajalci, ki so se odločili za obročno odplačevanje, predstavljali več kot 37 000 zaračunanih dajatev[2], ki so bile predmet sodnega postopka v teku različnih obdobij, je število sodnih postopkov, ki je bilo na ta način opuščeno, vendarle veliko. To bi po pričakovanjih moralo prispevati k hitrejši razrešitvi preostalih sodnih postopkov na sodiščih.

Do opustitve sodnih postopkov, kar je bil predpogoj za vstop v shemo obročnega odplačevanja, je prišlo leta 2004. V Prilogi 18 k drugemu poročilu je navedeno, da so bile v teku leta 2005 sprejete razsodbe v korist administraciji v zvezi z izpodbijano dajatvijo v višini 191 milijona EUR. To je v nasprotju z razsodbami ali začasnimi zaustavitvami v korist proizvajalcev v višini 37 milijonov EUR. Navedene razsodbe v glavnem zadevajo obdobja dajatev, ki so kasnejša od sedmih obdobij, ki jih obravnava odločba Sveta.

Komisija pričakuje, da bodo prihodnja poročila posebej obravnavala sodne postopke, ki se nanašajo na sedem zadevnih obdobij, in da bodo v njih navedene podrobnosti o potrditvi plačila s strani proizvajalcev v primeru neuspešnega sodnega postopka. Brez teh navedb Komisija ne more ustrezno spremljati napredka pri pobiranju tistega dela dajatve, ki ni bil vključen v shemo obročnega odplačevanja.

RAZNO

Poročila, ki sama po sebi ne obravnavajo napredka pri pobiranju dajatve za obdobja iz odločbe Sveta, ampak so pokazatelj na splošno izboljšanega sistema, so se dotaknila nadaljnjih elementov. Predvsem se sklicujejo na občutno zmanjšanje števila proizvajalcev z registrirano presežno proizvodnjo, ki je z 12 000 v letu 2002/2003 padlo na 920 (od skupaj 48 000 proizvajalcev) v letu 2005/2006. Temu pozitivnemu razvoju je nasproti postavljeno pomanjkanje kakršnega koli trajnega padca proizvodnje, ki je po obdobju določenega upada v letu 2005/2006 narasla za 230 000 ton v primerjavi z letom 2004/2005.

Komisija ugotavlja pomembnost zakonodaje, sprejete 25. junija 2005, ki od tega datuma naprej sodne postopke v zvezi z dodatno dajatvijo omejuje na področje pristojnosti administrativnih sodišč. V skladu z informacijami, ki so jih Komisiji posredovali italijanski organi, je glavnina v preteklosti izdanih odredb o začasni zaustavitvi izvirala s strani civilnih sodišč ali mirovnih sodnikov. Zaradi tega je bistveno zmanjšano število sodnih postopkov – kar je predvsem posledica zmanjšanja števila proizvajalcev, ki dolgujejo dajatev – obravnavano izključno na administrativnih sodiščih, s čimer je zagotovljeno, da je administracija stranka v vsakem izmed primerov.

ZAKLJUČEK

Komisija meni, da napredek italijanskih organov pri izterjavi dolgovanega zneska dodatne dajatve od proizvajalcev za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002 kaže ustrezno upravljanje sheme obročnega odplačevanja, pri čemer je zagotovljeno, da vsa preverjanja primerov neplačil izvršijo regionalni organi z zahtevano skrbnostjo. Komisija opozarja, da je treba potek sodnih postopkov za obdobja od 1995/1996 do 2001/2002 in izvršitev pravnomočnih sodb, v katerih je potrjena dolgovana dajatev, dokumentirati v prihodnjih letnih poročilih.

[2] Podatki so bili neodvisno pridobljeni od italijanskih organov.